

нина преди кръщението на Преславския дворъ и че съж се кръстили преди гърцитѣ.

Нѣщо повече — той намира, че келтитѣ и франкитѣ съж стари българи. И търси връзки за това. Въ друидизъма открива предхристиянската религия на българитѣ.

Не само езикътъ, но нѣкои отъ нравите, обичаите, приказките, пѣсните, суевѣрията, праздниците на българитѣ били подобни на индийските: напр., кѫпането въ планински и горски извори, посрещането на пролѣтъта съ обряди, паленето на огньове и прескачането имъ.

Тѣзи и други негови паралели достигатъ до чудноватостъ.

Заслужава особно внимание труда му

„Показалецъ“²⁵,

най-ценно отъ историко-етнографско и научно гледище съчинение на Раковски. Проследилъ е бита и езика на българитѣ отъ древно и негово време, които добре познава, споредъ наши и чужди източници. Иска да се издирятъ най-старитѣ черти на народния битъ, племенни поколѣния, управление, езикъ, славно минало на народа. Даденото въ това